

Súd: Okresný súd Poprad
Spisová značka: 19Csp/65/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121445455
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 12. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Jenčová
ECLI: ECLI:SK:OSPP:2023:6121445455.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

19Csp/65/2021

Okresný súd Poprad - sudkyňou JUDr. Ivetou Jenčovou v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o. so sídlom: Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpený advokátskou kanceláriou Remedium Legal, s.r.o., so sídlom: Pajštúnska č.5, Bratislava, IČO: 53 255 739, proti žalovanej: A. B., nar. XX.X.XXXX, bytom C. XXX/XX, XXX XX D., občan SR, o zaplatenie 10.591 € s prísl. takto:

rozhodol:

19Csp/65/2021

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 10.591 €, úrok vo výške 2.742,30 €, úrok z omeškania vo výške 293,28 €, 5 % úrok z omeškania ročne zo sumy 10.647,- € od 15.12.2020 do 25.2.2021, 5 % úrok z omeškania ročne zo sumy 10.607,- € od 26.2.2021 do 22.3.2021, 5 % úrok z omeškania ročne zo sumy 10.567,- € od 23.3.2020 do zaplatenia, a to všetko v mesačných splátkach po 200,- € splatných vždy do každého 20. dňa toho ktorého mesiaca počnúc dňom právoplatnosti tohto rozsudku až do úplného zaplatenia, pod hrozbou straty výhody splátok.

II. Žalobca má voči žalovanej nárok na 100 % náhradu trov konania, ktoré budú vyčíslené samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobca žalobou doručenou Okresnému súdu Banská Bystrica, ako Upomínaciemu súdu žiadal, aby súd zaviazal žalovanú na zaplatenie istiny vo výške 10.591 €, úroku vo výške 2.742,30 €, úroku z omeškania vo výške 293,28 €, 5 % úroku z omeškania ročne zo sumy 10.647,- € od 15.12.2020 do 25.2.2021, 5 % úroku z omeškania ročne zo sumy 10.607,- € od 26.2.2021 do 22.3.2021, 5 % úroku z omeškania ročne zo sumy 10.567,- € od 23.3.2020 do zaplatenia a k náhrade trov konania. Uviedol, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 14.12.2020 uzavretej medzi ním a postupcom, Slovenskou sporiteľňou, a.s. postúpil postupca pohľadávku voči žalovanej na žalobcu. Postupca uzatvoril so žalovanou dňa 26.9.2017 Zmluvu o splátkovom úvere (spotrebiteľský úver) č. 5135774970 (ďalej len Zmluva), na základe ktorej poskytol právny predchodca žalobcu žalovanej peňažné prostriedky, pričom podmienky ich čerpania, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v Zmluve a vo Všeobecných obchodných podmienkach (ďalej len VOP).

Žalovaná neplnila v stanovených termínoch splátky, čím porušila svoju povinnosť podľa Zmluvy, dostala sa do omeškania so splácaním úveru po dobu dlhšiu ako 3 mesiace, pričom bola súčasne upozornená v lehote nie kratšej ako 15 dní na možnosť uplatnenia práva na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, a preto právny predchodca žalobcu vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 10.8.2020 a vyzval žalovanú na úhradu dlžnej sumy. Pohľadávka žalobcu predstavovala ku dňu postúpenia sumu vo výške 13.706,58 €, z toho istina sumu 10.647,- €, riadny úrok sumu 2.742,30 €, úrok z omeškania sumu 293,28 € a poplatky sumu 24,- € v súlade s prílohou k Zmluve o postúpení pohľadávok. Po postúpení pohľadávky žalovaná vykonala dňa 25.2.2021 a dňa 22.3.2021 dve úhrady po 40,- €.

2. Proti platobnému rozkazu vydanému Okresným súdom Banská Bystrica podala žalovaná odpor, čím sa platobný rozkaz zrušil a vec bola na návrh žalobcu postúpená vecne a miestne príslušnému Okresnému súdu Poprad. V odpore žalovaná uvádzala, že Zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, a to poistenie, poplatok za spracovanie úveru, inkorporáciu VOP, zrejme aj započítanie, jednostrannú zmenu zmluvných podmienok, predčasnú splatnosť a pod.. Uviedla, že žalobca si uplatnil tiež neprimerane vysoké úroky z istiny, žiadala preveriť úroky z omeškania, uviedla, že zaplatila vyššiu istinu, ako žalobca uvádza, nakoľko platila aj spoločnosti R Collector, s.r.o.. Žiadala žalobu zamietnuť.

3. Vo vyjadrení k odporu žalobcu trval na podanej žalobe. Uviedol, že dňa 26.09.2017 uzatvoril postupca - Slovenská sporiteľňa, a.s. so žalovanou Zmluvu, na základe ktorej jej poskytol úver vo výške 12.000,- €. V zmysle čl. I. Zmluvy sa žalovaná zaviazala splatiť úver s úrokovou sadzbou vo výške 16,90% p.a., po poskytnutí zľavy 15,40% p.a. V zmysle čl. II ods. 5 Zmluvy sa žalovaná zaviazala v prípade omeškania uhradiť zmluvnú pokutu za omeškanie vo výške 8,- € za každý prípad omeškania. Dňa 14.12.2020 postúpil postupca na žalobcu pohľadávku zo Zmluvy v celkovej výške 13706,58 €, ktorá pozostávala z istiny vo výške 10647,00 €, z poplatkov vo výške 24,00 €, z riadneho úroku vo výške 2742,30 €, z úroku z omeškania zmluvného vo výške 119,28 € a z úroku z omeškania vo výške 174,00 € v súlade s prílohou k Zmluve o postúpení pohľadávok.

Pokiaľ ide o istinu vo výške 10647,00 €, túto žalobca špecifikoval nasledovne:

- žalovaná dňa 26.09.2017 čerpala peňažné prostriedky v celkovej výške 12.000,- €
- žalovaná z poskytnutého úveru uhradila sumu v celkovej výške 4463,20 €, a to nasledovne:
12.11.2017 - 221,18 €, 12.12.2017 - 221,18 €, 12.1.2018 - 221,18 €, 12.2.2018 - 216,38 €, 13.2.2018 - 4,8 €, 12.3.2018 - 25,66 €, 15.3.2018 - 136,4 €, 19.3.2018 - 15 €, 24.3.2018 - 44,12 €, 12.4.2018 - 221,18 €, 12.5.2018 - 210,23 €, 16.5.2018 - 10,95 €, 12.6.2018 - 213,34 €, 12.6.2018 - 7,84 €, 12.7.2018 - 3,18 €, 13.7.2018 - 53,9 €, 23.7.2018 - 25,98 €, 10.8.2018 - 138,12 €, 10.8.2018 - 8 €, 12.8.2018 - 221,18 €, 12.9.2018 - 221,18 €, 12.10.2018 - 221,18 €, 12.11.2018 - 221,18 €, 12.12.2018 - 11,9 €, 12.12.2018 - 209,28 €, 12.1.2019 - 5,29 €, 17.1.2019 - 12 €, 11.2.2019 - 203,89 €, 11.2.2019 - 8 €, 12.2.2019 - 0,16 €, 12.2.2019 - 1,24 €, 19.7.2019 - 100 €, 14.8.2019 - 100 €, 4.9.2019 - 19,78 €, 4.9.2019 - 183,32 €, 11.10.2019 - 37,86 €, 11.10.2019 - 162,14 €, 21.11.2019 - 59,04 €, 21.11.2019 - 175,96 €, 14.1.2020 - 45,22 €, 14.1.2020 - 104,78 €, 28.2.2020 - 125,64 €, 28.2.2020 - 14,36 €.
- z úhrad žalovanej bola na istinu započítaná suma vo výške 1353,00 €, na riadny úrok suma vo výške 3094,20 € a na poplatky suma vo výške 16,00 €
- postúpená istina tak predstavuje poskytnutý úver mínus úhrady žalovanej započítané na istinu (12000,- € - 1353,00 € = 10647,00 €)

Poplatky vo výške vo výške 24,00 € zdôvodnil žalobca nasledovne:

- poplatky v celkovej výške 40,00 € sú v platobnej histórii označené ako „Zmluvná pokuta za omeškanie“
- z úhrad žalovanej bola na poplatky započítaná suma vo výške 16,00 €
- neuhradené poplatky ku dňu postúpenia predstavovali sumu vo výške 24,00 €

Riadny úrok vo výške 2742,30 € špecifikoval žalobca nasledovne:

- zmluvný úrok v celkovej výške 5836,50 € je v platobnej histórii označený ako „Predpis riadneho úroku“
- z úhrad žalovanej bola na zmluvný úrok započítaná suma vo výške 3094,20 €
- neuhradený zmluvný úrok predstavoval sumu vo výške 2742,30 € a vyčíslený je za príslušné obdobie

(kalendárny mesiac) podľa nasledovného vzorca:

dlžná istina * úroková sadzba / 360 (bankový rok) * počet dní príslušného obdobia

Od dňa	Ku dňu	Dlžná istina	Sadzba úroku	Bankový rok	Počet dní obdobia	Výška úroku
13.6.2019	12.7.2019	11.033,33	16,90%	360	30	155,39
13.7.2019	12.8.2019	11.033,33	16,90%	360	31	160,57
13.8.2019	14.8.2019	11.033,33	16,90%	360	2	10,36
15.8.2019	4.9.2019	10.979,20	16,90%	360	21	108,24
5.9.2019	12.9.2019	10.908,25	16,90%	360	8	40,97

13.9.2019	11.10.2019	10.908,25	16,90%	360	29	148,50
12.10.2019	12.10.2019	10.854,56	16,90%	360	1	5,10
13.10.2019	12.11.2019	10.854,56	16,90%	360	31	157,96
13.11.2019	21.11.2019	10.854,56	16,90%	360	9	45,86
22.11.2019	12.12.2019	10.762,07	16,90%	360	21	106,10
13.12.2019	12.1.2020	10.762,07	16,90%	360	31	156,62
13.1.2020	14.1.2020	10.762,07	16,90%	360	2	10,10
15.1.2020	12.2.2020	10.716,85	16,90%	360	29	145,90
13.2.2020	28.2.2020	10.716,85	16,90%	360	16	80,50
29.2.2020	12.3.2020	10.647,00	16,90%	360	13	64,98
13.3.2020	12.4.2020	10.647,00	16,90%	360	31	154,94
13.4.2020	12.5.2020	10.647,00	16,90%	360	30	149,95
13.5.2020	12.6.2020	10.647,00	16,90%	360	31	154,94
13.6.2020	12.7.2020	10.647,00	16,90%	360	30	149,95
13.7.2020	11.8.2020	10.647,00	16,90%	360	30	149,95
12.8.2020	12.8.2020	10.647,00	16,90%	360	1	5,00
13.8.2020	12.9.2020	10.647,00	16,90%	360	31	154,94
13.9.2020	12.10.2020	10.647,00	16,90%	360	30	149,95
13.10.2020	12.11.2020	10.647,00	16,90%	360	31	154,94
13.11.2020	9.12.2020	10.647,00	16,90%	360	27	134,95

Úrok z omeškania zmluvný vo výške 119,28 €

• zmluvný úrok z omeškania vo výške 119,28 € je v platobnej histórii označený ako „Predpis úroku z omeškania“

• z úhrad žalovanej bola na zmluvný úrok z omeškania započítaná suma vo výške 0,- €

• neuhradený zmluvný úrok z omeškania predstavuje sumu vo výške 119,28 € a vyčíslený je za príslušné obdobie (kalendárny mesiac) podľa nasledovného vzorca:

výška omeškaných splátok * 5% / 360 (bankový rok) * počet dní príslušného obdobia

Úrok z omeškania vo výške 174,00 €

• po zosplatnení úveru bol žalovanému účtovaný úrok z omeškania vo výške 174,00 € a vyčíslený je za príslušné obdobie podľa nasledovného vzorca:

výška dlžnej istiny alebo výška dlžného riadneho úroku ku dňu zosplatnenia * 5% / 360 (bankový rok) * počet dní príslušného obdobia

Od K dňu Dlžná suma Sadzba úroku Bankový úrok Počet dní obdobia Výška úroku

11.8.20	12.8.20	988,53	5%	360	2	0,27
11.8.20	12.8.20	1992,57	5%	360	2	0,55
13.8.20	9.9.20	988,53	5%	360	28	3,84
10.9.20	12.9.20	10647	5%	360	3	4,44
13.8.20	9.9.20	1992,57	5%	360	28	7,75
10.9.20	12.9.20	2137,52	5%	360	3	0,89
13.9.20	12.10.20	10647	5%	360	30	44,36
13.9.20	12.10.20	2137,52	5%	360	30	8,91
13.10.20	12.11.20	10647	5%	360	31	45,84
13.10.20	12.11.20	2137,52	5%	360	31	9,20
13.11.20	9.12.20	10647	5%	360	27	39,93
13.11.20	9.12.20	2137,52	5%	360	27	8,02

Žalovaná po postúpení pohľadávky vykonala úhradu vo výške 40,00 € dňa 25.02.2021 a vo výške 40,00 € zo dňa 22.03.2021, ktoré boli v plnom rozsahu započítané na istinu.

K námietkam žalovanej, že Zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, a to konkrétne poistenie, poplatok za spracovanie úveru, inkorporáciu všeobecných obchodných podmienok, započítanie, jednostrannú zmenu zmluvných podmienok a predčasnú splatnosť žalobca uviedol, že v Zmluve poistenie nebolo dohodnuté, rovnako v Zmluve nie je dohodnutý ani poplatok za spracovanie úveru.

4. Na základe vykonaného dokazovania súd vo veci rozhodol rozsudkom zo dňa 27.4.2022 tak, že uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 10.591 eur, úrok vo výške 2.742,30 eur, úrok z omeškania vo výške 293,28 eur, 5 % úrok z omeškania ročne zo sumy 10.647,- eur od 15.12.2020 do 25.2.2021, 5 % úrok z omeškania ročne zo sumy 10.607,- eur od 26.2.2021 do 22.3.2021, 5 % úrok z omeškania ročne zo sumy 10.567,- eur od 23.3.2020 do zaplattenia, a to všetko v mesačných splátkach

po 200,- eur splatných vždy do každého 20. dňa toho ktorého mesiaca počnúc dňom právoplatnosti tohto rozsudku až do úplného zaplatenia, pod hrozbou straty výhody splátok a v druhom výroku priznal žalobcovi voči žalovanej nárok na 100 % náhradu trov konania.

5. Proti rozsudku podala odvolanie žalovaná, v ktorom opätovne zdôraznila, že právny vzťah je vzťahom spotrebiteľským a predmetná úverová zmluva je spotrebiteľskou zmluvou, s ktorou námietkou sa súd prvej inštancie jednoznačne nevysporiadal. Žalovaná poukázala na ust. § 299 ods. 1 CSP, tiež na ust. § 53 ods. 1 a 3 Občianskeho zákonníka a zároveň vyslovila názor, že predmetná zmluva o poskytnutí úveru obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, a to konkrétne poistenie, poplatok za spracovanie úveru, inkorporáciu všeobecných obchodných podmienok, zrejme aj započítanie, jednostrannú zmenu zmluvných podmienok, predčasnú splatnosť a podobne. Žalovaná ďalej poukázala, že žalobca si uplatnil neprímerane vysoké úroky z istiny v rozpore s dobrými mravmi za celú dobu trvania úverového vzťahu a v rámci odvolacieho konania opätovne žiada preveriť výšku úrokov z omeškania. Žalovaná opätovne uviedla, že zaplatila vymáhajúcej spoločnosti R Collector, s. r. o. sumu z istiny a preto aj výšku istiny uvedenú vo výrokovej časti napadnutého rozsudku považuje za spornú a nepreskúmateľnú, čím sa taktiež súd prvej inštancie nezaoberal. Z popísaných dôvodov podľa žalovanej preto nie je možné ani ustáliť mieru úspechu v súdnom konaní vo vzťahu k trovám konania. Žalovaná navrhla odvolaciemu súdu, aby zmenil napadnutý rozsudok tak, že žalobu zamietne, prípadne napadnutý rozsudok zruší a vec vráti na ďalšie konanie okresnému súdu.

6. Krajský súd v Prešove uznesením sp. zn. 1CoCsp/26/2022 – 147 zo dňa 9. februára 2023 zrušil rozsudok a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Odvolací súd uviedol, že v konaní pred súdom prvej inštancie skutočne nebolo v dostatočnom rozsahu vykonané dokazovanie nevyhnutné pre posúdenie predmetnej sporovej veci. Už v konaní pred súdom prvej inštancie sa žalovaná bránila, že záväzok splácať úver plnila aj tretej osobe a to spoločnosti zaoberajúcou sa správou a vymáhaním pohľadávok R Collector s. r. o., s ktorou obranou sa súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí nijako nevysporiadal.

Odvolací súd tiež uviedol, že z odôvodnenia napadnutého rozsudku tiež vyplýva, že súd prvej inštancie sa nezaoberal ani skúmaním postupu právneho predchodcu žalobcu pred poskytnutím úveru, teda či došlo k skúmaniu bonity žalovanej. Vo vzťahu k povinnosti veriteľa pred poskytnutím úveru skúmať bonitu spotrebiteľa poukázal na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ vo veci C-679/18 zo dňa 05.03.2020, z ktorého nepochybne vyplýva, že čl. 8 a čl. 23 smernice 2008/48 ukladajú vnútroštátnym súdom povinnosť ex offio skúmať splnenie predzmluvných povinností veriteľom, teda skúmať, či veriteľ pred poskytnutím úveru dostatočne a náležite skúmal bonitu spotrebiteľa a následne z uvedených zistení vyvodil aj dôsledky, ktoré z porušenia takejto povinnosti v zmysle vnútroštátneho práva plynú.

Odvolací súd uložil súdu prvej inštancie úlohu znova vo veci konať v intenciách naznačených odvolacím súdom, a to zistiť, ako žalovaná plnila svoj záväzok voči právnenému predchodcovi žalobcu, či právny predchodca žalobcu poveril správou a vymáhaním úveru aj tretiu osobu a ak áno, či takejto osobe žalovaná skutočne plnila, teda je povinný ustáliť výšku istiny. Predtým však súd prvej inštancie mal vyzvať žalobcu na doplnenie skutkových tvrdení a predloženie dôkazov o tom, či si jeho právny predchodca žalobcu splnil zákonnú povinnosť a pred poskytnutím úveru skúmal, resp. dostatočne skúmal bonitu žalovanej.

7. Po zrušení rozsudku a vrátení veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie žalobca súdu doručil písomné vyjadrenie, predložil výstup z interných aplikácií postupcu, ktoré zaslal žalobcovi na preukázanie riadneho overenia schopnosti splácať poskytnutý úver žalobkyňou.

Uviedol, že overovanie schopnosti splácať úver prebieha vo väčšine prípadov v automatickom režime, pričom údaje potrebné na posúdenie žiadosti o úver sú napríklad z úverového registra alebo Sociálnej poisťovne získavané vo forme dát, ktoré v čitateľnej podobe zobrazujú len interné aplikácie postupcu. Postupca preto týmito údajmi disponuje len vo forme počítačového kódu, ktoré však pretavil do „Výpočtu primárnej návratnosti“, ktorý predložil. Uvedený výstup obsahuje všetky údaje zhromaždené z príslušných registrov aj z otázok položených žiadateľovi o úver, ktoré boli použité pri posudzovaní bonity spotrebiteľa.

Existujúce záväzky žalobkyne veriteľ overil dopytom do úverového registra dňa 26.9.2017. Výsledkom overenia bolo, že nemala v čase podania žiadosti o úver žiadne mesačné úverové zaťaženie.

Žalobkyňa deklarovala zamestnanie od 01.06.2017 u zamestnávateľa IČO: 31321828. Príjem deklarovala vo výške 470 €.

Veriteľ tiež disponoval údajmi o rodinnom stave a počte členov domácnosti žalovaného, nakoľko žalovaný uviedol rodinný stav slobodný a jedného člena domácnosti.

Príjem žalobkyne bol overený nezávislým dopytom do Sociálnej poisťovne dňa 26.9.2017. Uvedený dopyt nemá k dispozícii z dôvodu uplynutia času, pričom tieto údaje sú reportované výlučne prostredníctvom dátového toku do softvéru veriteľa a nie papierovou formou, prípadne iným spôsobom. V prípade ak má však súd o uvedenej skutočnosti akékoľvek pochybnosti navrhol, aby súd požiadal o súčinnosť Sociálnu poisťovňu, ktorá uvedené údaje archivuje a súdu ich bude vedieť poskytnúť.

V rámci nákladov na zabezpečenie základných životných potrieb bral veriteľ do úvahy paušálnu sumu vo výške 90,- €. V tejto súvislosti upriamil pozornosť na skutočnosť, že ani v súčasnosti, po niekoľkonásobnom sprísnení podmienok poskytovania úverov, nie sú povinní žiadať preukazovanie konkrétnych mesačných nákladov (napríklad faktúrami za telefón, bývanie a pod.). Uvedené nie je realizované jednak z dôvodu zachovania transparentnosti – inak by žiadateľovi o úver postačovalo zatajiť existujúce výdavky na zlepšenie svojej platobnej kapacity a jednak z dôvodu relatívne častých zmien týchto nákladov v čase. Zastával preto názor, že uplatňovanie paušálnych výdavkov v rámci overovania platobnej kapacity spĺňa predpoklady postupu s odbornou starostlivosťou.

Výpočet disponibilného zostatku z príjmu bol teda realizovaný nasledovne:

470,- € (príjem) – 0 € (existujúce záväzky) – 90,- € (paušálna suma výdavkov) = 380,- €

Disponibilný zostatok je vyšší ako splátka schvaľovaného úveru (219 €).

Žalobca mal zato, že poskytovateľ úveru postupoval s odbornou starostlivosťou v súlade s ust. § 7 ZoSu a zobral do úvahy všetky informácie, ktoré mu toto ustanovenie ukladá vziať do úvahy. Dal tiež do pozornosti súdu, že proces overovania schopnosti spotrebiteľa splácať poskytnutý úver prebieha vo väčšine prípadov v automatickom režime bez osobného vstupu zamestnanca banky.

S poukazom na ust. § 151 ods. 1 C.s.p. žalobca uviedol, že skúmanie bonity spotrebiteľa je bezpochyby otázkou skutkovou. Veriteľ nie je povinný preukazovať skúmanie bonity spotrebiteľa, ak táto skutočnosť nebola medzi stranami sporu sporná a spotrebiteľ nevyužil svoje právo namietať takéto skúmanie. Okrem toho je skúmanie bonity otázkou odbornou, teda aj prípadná povinnosť súdu preskúmať splnenie tejto povinnosti je limitovaná na samotný prieskum - nie následné vyhodnocovanie, či by súd ako veriteľ na základe doložených listín spotrebiteľovi úver poskytol. Poukázal na uznesenie Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 9CoCsp/45/2022 z 10.11.2022: „Taktiež je otázne, či je to súd, ktorý vyhodnocuje správnosť výsledku hodnotenia bonity v tom zmysle, či nejde o otázku odbornú; zo zákonnej formulácie § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. aj z citovaného rozhodnutia Súdneho dvora Európskej únie vyplýva, že je to poskytovateľ úveru, ktorý posudzuje úveruschopnosť; povinnosťou súdu je ex offo preskúmať to, či veriteľ zákonom mu uloženú povinnosť splnil.“

Žalobca v súvislosti s nespornosťou skutkových tvrdení vo vzťahu k skúmaniu bonity uviedol tiež, že samotný charakter spotrebiteľského sporu neumožňuje súdu prvej inštancie opomenúť sudcovskú a zákonnú koncentráciu konania v zmysle § 296 CSP, t. j. § 153 a § 154 CSP. Žalobca považuje za preukázané, že skúmanie bonity nebolo v tomto konaní sporné, či inak namietané zo strany žalovaného, preto nastupujú účinky nespornosti skutkových tvrdení žalobcu (§ 151 ods. 1 CSP). Súd nemôže ani v spotrebiteľskom spore nahrádzať procesnú aktivitu strán v celom rozsahu, keď žalovaná nielenže nenavrholala a nepredložila vykonať dôkaz za účelom preukázania, že právny predchodca žalobcu neskúmal jej bonitu, ale sa ani touto argumentáciou v konaní nebráni. Žalobca v tejto súvislosti uviedol, že súdny dvor Európskej únie vo svojom rozhodnutí C 42/15 Home Credit Slovakia, a.s. proti Kláre Bíróovej naznačil, že aj ochrana spotrebiteľa musí mať rozumnú mieru, a že aj Ústavný súd SR je vo svojej judikatúre kritický pri primeranej ochrane spotrebiteľa. Medzi inými vo svojom náleze sp. zn. PL ÚS 11/2016 zo 07.02.2018 Ústavný súd tiež konštatoval, že v sporovom konaní je pozícia sudcu ako vyhľadávača dôkazov len v prospech jednej strany neprijateľná.

Žalobca tiež poukázal na uznesenie Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 10CoCsp/3/2022 z 09.02.2023: „Odvolaciemu súdu nie je známe ako inak by mohol právny predchodca žalobcu overovať iným spôsobom príjem žalovaného ako jeho samotným vyjadrením, ako aj ním predloženými dokladmi od zamestnávateľa v Anglicku, keď žalobca, resp. jeho právny predchodca, nemá žiadne oprávnenie priamo dotazovať zamestnávateľa žalovaného ohľadom jeho príjmu, resp. či ním predložené doklady o príjme sú pravdivé. Súd nemôže ani v spotrebiteľskom spore nahrádzať procesnú aktivitu strán v celom rozsahu, keď žalovaný nielenže nenavrhol a nepredložil vykonať dôkaz za účelom preukázania, že právny zástupca žalobca neskúmal jeho bonitu, ale sa ani touto argumentáciou v konaní nebránil.“

S poukazom na ust. § 11 ods. 2 a § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch žalobca uviedol, že je zrejmé, že pokiaľ veriteľ neskúmal bonitu spotrebiteľa ani jedným z uvedených spôsobov podľa § 7 ods. 1 ZoSÚ (t. j. na základe údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave alebo prihliadnutím na údaje z príslušnej databázy alebo registra) spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Ak

však veriteľ posudzoval bonitu (aspoň) jedným zo spôsobov uvedených v ust. § 7 ods. 1 ZoSÚ (pričom v prejednávacom prípade boli splnenie obe ustanovenia), potom nemohlo dôjsť k hrubému porušeniu povinností (resp. nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu povinností veriteľa posudzovať bonitu spotrebiteľa s odbornou starostlivosťou) podľa ust. § 7 ods. 1 ZoSÚ, nakoľko zákonodarca v právnej norme uviedol slovo „alebo“. Ide o výrokovú spojku (disjunkciu), ktorá v právnej logike predstavuje vylučovací vzťah dvoch hypotéz. Na podporu svojich tvrdení poukázal žalobca (a citoval) na viaceré rozhodnutia či Krajského súdu v Prešove, Krajského súdu v Košiciach, Krajského súdu v Nitre, Krajského súdu v Banskej Bystrici a konštatoval, že podľa rozhodnutí Krajského súdu v Prešove pod sp. zn. 3Co/53/2019, 22Co/107/2018, 7Co/126/2016 a 12Co/107/2019: „Ustanovenie § 11 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z. sa má vykladať tak, že bonita dlžníka musí byť skúmaná cez zisťovanie jeho príjmov a výdavkov, ako aj jeho lustráciu cez príslušné databázy, pričom nevykonanie jedného z týchto postupov znamená hrubé porušenie odbornej starostlivosti,“. Zdôraznil aj judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky a uviedol, že je neprípustné a rozporné s požiadavkou právneho štátu, ak súd nepozná svoju vlastnú rozhodovaciu činnosť, resp. rozhodovaciu činnosť iných senátov toho istého súdu, kedy v obdobných skutkových a právnych prípadoch dochádza k diametrálne odlišným právnym záverom.

K tvrdeniam žalovanej, že uhrádzala pohľadávku spoločnosti R Collectoros uviedol, že v zmysle vyjadrenia pôvodného veriteľa nebola predmetná pohľadávka vymáhaná spoločnosťou R Collectors. Dôkazné bremeno ohľadom určitých skutočností leží na tom účastníkovi konania, ktorý z existencie týchto skutočností vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky; ide o toho účastníka, ktorý existenciu týchto skutočností tiež tvrdí. V tomto prípade dôkazné bremeno zaťažuje žalovanú a tá ho podľa názoru žalobcu neuniesla. Žalobca toto tvrdenie žalovanej spochybnil.

8. Žalovaná súdu tiež predložila písomné vyjadrenie, v ktorom žiadala žalobu zamietnuť z dôvodov, ktoré už uviedla vo všetkých svojich podaniach zaslaných súdu.

Uviedla, že je nesporné, že v danom prípade ide o spotrebiteľskú zmluvu, na základe ktorej vznikol daný úverový vzťah. Základnou črtou spotrebiteľských zmlúv je to, že samotné zmluvné podmienky, ktoré vznikli a uplatňované práva vytvorili pre ňu neprijateľné zmluvné podmienky, pretože jej ako spotrebiteľovi sa mali v čo najväčšej miere poskytnúť chránené práva, ktoré by boli garantované hmotným právom. V zmysle Smernice Rady 93/13/EHS nepochybne vyplýva, že spotrebiteľ sa v porovnaní s predajcom alebo dodávateľom nachádza v znevýhodnenom postavení, ak ide o vyjednávaciu silu, úroveň informovanosti, pričom ak táto situácia ho vedie k prístupiu na podmienky pripravené vopred predajcom alebo dodávateľom bez toho, aby mohol mať vplyv na ich obsah. Tvrdila, že v tomto smere bola porušená uvedená smernica. Navyše bol nedostatočne zistený skutkový stav, ktorý z toho titulu je nepreskúmateľný, pretože nie je zrejmé ku ktorým dňom a v akých výškach splácala predmetný úver. S poukazom na to z opatrnosti vzniesla aj námietku premlčania voči žalovanej sume s príslušenstvom.

Je názoru, že žalobca mal pri poskytnutí predmetného úveru skúmať jej reálnu bonitu, čo sa nestalo a takýmto spôsobom sa ocitla vo finančnej tiesni. Žalobca ju takto nechránil pred negatívnymi dôsledkami samotného úveru. Poukázala na príslušné ustanovenia týkajúce sa spotrebiteľov a spotrebiteľských zmlúv v Občianskom zákonníku, v Civilnom sporovom poriadku a v zákone o spotrebiteľských zmluvách. Bola toho názoru, že predmetná zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru, obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, a to konkrétne poistenie, poplatok za spracovanie úveru, inkorporáciu všeobecných obchodných podmienok, zrejme aj započítanie, jednostrannú zmenu zmluvných podmienok, predčasnú splatnosť, a pod.

9. Žalobca v písomnej reakcii na vyjadrenie žalovanej s poukazom na ust. 53 ods. 1, ods. 4 Občianskeho zákonníka uviedol, že za neprijateľné nie je možné považovať akékoľvek zmluvné ustanovenie, ktoré spôsobuje nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa, ale musí ísť o nerovnováhu, ktorá podstatným spôsobom preváži miskú váh na stranu veriteľa. Skutočnosť, že spotrebiteľ je v zmysle zmluvy povinný platiť prípadné poplatky, o ktorých je vopred informovaný nie je pre takýto predpoklad základom.

Poukázal aj na rozhodnutie Súdneho dvora Európskej únie, ktorý vo svojom rozhodnutí z 09.11.2016 vo veci C 42/15 judikoval, že porušenie povinnosti veriteľa môže byť podľa vnútroštátnej právnej úpravy sankcionované zánikom nároku veriteľa na úroky a poplatky, avšak takáto sankcia je primeraná len pri takom porušení povinností veriteľa, ktoré môže spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku, t. j. napríklad neuvedenie ročnej percentuálnej miery nákladov, počtu a frekvencie splátok, ako aj neuvedenie prípadnej existencie notárskych poplatkov, požadovaných záruk a poistenia. Za primerané by sa však nemalo považovať, ak pre neuvedenie niektorých náležitostí, ktoré svojou povahou nemôžu

mať vplyv na schopnosť dlžníka posúdiť rozsah svojho záväzku, sa bude v súlade s vnútroštátnou úpravou uplatňovať sankcia bezúročnosti a bez poplatkovosti úveru, čo bude vyvolávať voči veriteľovi závažné následky.

Prihliadnuc k obsahu zmluvy je podľa žalobcu nespochybniteľné, že žalovaná mala jednoznačnú schopnosť rozpoznať rozsah svojho záväzku. Z jej podania však nie je možné vyvodiť, v čom vidí neprijateľnosť zmluvných podmienok, neuvádza ktoré konkrétne zmluvné podmienky považuje za neprijateľné, k čomu žalobca ďalej nevie podať relevantné stanovisko.

Zmluva bola žalovanej v rámci kontraktáčného procesu predložená na preštudovanie, pričom súhlas so všetkými jej ustanoveniami vyjadrila vlastnoručným podpisom.

Nepoprel, že obsah Zmluvy ním bol vopred pripravený – toto však nie je v zmluvných vzťahoch ničím výnimočný jav, pretože návrh zmluvy, resp. zmluvu v písomnej podobe, vždy musí niektorá zo zmluvných strán pripraviť, aj keď žalovaný na obsahu Zmluvy nijakým spôsobom neparticipoval.

Podľa žalobcu z vykonaného dokazovania jednoznačne vyplýva, že v čase uzavretia Zmluvy neexistovala žiadna objektívna a už vôbec nie vážna prekážka, ktorá by žalovanej znemožňovala resp. sťažovala oboznámiť sa s textom navrhovanej zmluvy (1. nebola v časovej tiesni, 2. nikto ju k podpisu nenútil, 3. neinformovala veriteľa, že by text bol pre ňu prípadne nečitateľným, či už z dôvodu veľkosti písma, prípadne očnej vady, nedostatku svetla, straty poskytnutých dokumentov, prípadne iných rýdzo subjektívnych dôvodov, 4. nežiadala veriteľa ani nikoho iného o dodatočné podrobnejšie vysvetlenie zmyslu niektorých navrhovaných zmluvných klauzúl a ani vysvetlenie právnych dôsledkov jednotlivých klauzúl) a rovnako tak ani žiadna objektívna a ani iná prekážka, ktorá by jej bránila, aby uskutočnila svoj nesúhlas s akýmkoľvek zmluvným ustanovením v Zmluve a dohodla si so žalobcom (veriteľom) iné podmienky. Žalobca za situácie akceptovania navrhovaných podmienok nemal dôvod pristupovať k osobitnému vyjednávaniu jednotlivých zmluvných ustanovení, nakoľko tieto boli žalovanou bezvýhradne akceptované.

Žalobca poukázal aj na rozsudok Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 10Co/55/2020 z 24.06.2020: „K tvrdeniu žalovaného v podanom odvolaní, že súd prvej inštancie ignoroval skutočnosť, že ako spotrebiteľ je slabšou stranou zmluvy v spotrebiteľskom vzťahu a patrí mu ochrana podľa spotrebiteľského práva, odvolací súd uvádza, že ochrana spotrebiteľa má svoje limity a nemožno ju ponímať ako obranu proti ľahkovážnosti a nezodpovednosti s tým, že ochrana spotrebiteľa je síce dôležitým faktorom v spoločnosti, avšak nemožno mu poskytovať takú ochranu, ktorá by viedla k jeho jednostrannému zvýhodňovaniu, nakoľko spotrebiteľ by bol v takýchto prípadoch zbavený akejkoľvek zodpovednosti pred uzatvorením zmluvnej povinnosti dôkladne navzájom zvážiť výhody a nevýhody a podľa toho rozumne konať, pričom neexistuje ani vecne odôvodniteľný dôvod oslobodiť spotrebiteľa od povinností, ktoré mu ukladá zmluva s rovnocenným partnerom, ak sa k splneniu tejto povinnosti zaviazal dobrovoľne a s vedomím ich rozsahu....“

10. Žalovaná reagovala na vyjadrenie žalobcu tak, že sa nestotožňuje s právnymi názormi uvedenými vo vyjadrení žalobcu zo dňa 06.10.2023 už aj s prihliadnutím na tú skutočnosť, že na území Slovenskej republiky neplatí systém súdnych precedensov, nakoľko rozhodnutia akýchkoľvek súdov nemajú všeobecnú záväznosť, ale majú len individuálnu záväznosť. Na území Slovenskej republiky majú všeobecnú záväznosť ústavné zákony, zákony a iné právne predpisy.

11. Aktívnu legitímáciu žalobcu na podanie žaloby, zostatok úveru, ako aj vznik zmluvného vzťahu medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou mal súd preukázané Zmluvou o postúpení pohľadávok, Zmluvou, VOP, výpoveďou Zmluvy, oznámením o postúpení pohľadávky, ako aj ďalšími listinnými dôkazmi. Na súdnych pojednaniach žalobca trval na podanej žalobe a žalovaná uviedla, že úver prestala splácať, lebo prišla corona, stratila prácu a tú sa jej nepodarilo nájsť. V súčasnosti už prácu má na dohodu, žiadala o povolenie splátok po 50,- až 60,- € mesačne. Uviedla, že býva s rodičmi, byt, v ktorom bývajú nie je ich, o byt prišli a úver si zobrala práve preto, aby pomohla rodičom práve v súvislosti s týmto bytom. Kúpil ho švagor, ktorý sa na kúpu zobral úver, ktorý mu teraz splácajú. O byt prišli preto, lebo nevládali splácať úver. Uviedla snahy o záchranu bytu, ktoré ale nevyšli. Predložila súdu výplatné pásky, z ktorých je zrejme, že jej čistý mesačný príjem predstavuje cca 600,- €. Zdokladovala tiež, že švagrovi, p. B. spláca spolu s rodičmi úver, ktorý si zobral na kúpu ich bytu mesačne po 160,- € banke 365 bank, a.s. a 554,09 € Tatra banke. Na súdnych pojednaniach po zrušení rozsudku súdu prvej inštancie odvolacím súdom a po vrátení veci na nové konanie a rozhodnutie, obe strany sporu trvali na svojich písomných stanoviskách. Žalovaná pokiaľ ide o ňou tvrdené splátky z titulu predmetného úveru, uhradené spoločnosti R- COLLECTORS uviedla, že jej právny zástupca sa pomýlil, tieto splátky boli uhradené z titulu iného jej záväzku, voči inej spoločnosti.

12. Podľa § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

Podľa § 524 ods. 2 Občianskeho zákonníka, s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka, postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi.

13. Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi tak, ako sú vyššie uvedené a dokazovanie bolo doplnené po vrátení veci odvolacím súdom aj žalobcom predloženým Výpočtom primárnej návratnosti (kalkuláciou ukazovateľa schopnosti splácať) zo dňa 26.9.2017, teda pred poskytnutím úveru žalovanej a zistil, že dňa 26.9.2017 uzavrel právny predchodca žalobcu, Slovenská sporiteľňa, a.s. a žalovaná Zmluvu o splátkovom úvere (spotrebiteľský úver), predmetom ktorej bol úver poskytnutý žalovanej vo výške 12.000,- €, ktorý mala žalovaná splácať v 96 mesačných splátkach po 221,18 € vždy k 12.dňu v mesiaci. V Zmluve bola dohodnutá fixná ročná úroková sadzba 16,90 %, po zohľadnení zľavy 15,40 %, RPMN 16,78 %. Žalovaná neplnila v stanovených termínoch splátky (čo medzi stranami nebolo sporné), čím porušila svoju povinnosť podľa Zmluvy, preto právny predchodca žalobcu vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 10.8.2020 v zmysle bodu 8.1 písm. a) Produktových obchodných podmienok pre hypotekárne a splátkové úvery Slovenskej sporiteľne, a.s. z dôvodu omeškania dlžníka so splácaním pohľadávky banky o viac ako 3 mesiace a vyzval žalovanú na úhradu dlžnej sumy do 15 dní. Pohľadávka žalobcu predstavuje istinu vo výške 10.591,- €, riadny úrok sumu 2742,30 €, úrok z omeškania sumu 293,28 € a poplatky sumu 24,- € v súlade s predloženou platobnou históriou a s poukazom na prílohu k Zmluve o postúpení pohľadávok, v zmysle ktorej takáto pohľadávka bola na žalobcu postúpená. Po postúpení pohľadávky žalovaná vykonala dve úhrady po 40,- €. Žalobca si uplatnil aj zákonný úrok z omeškania, keďže sa žalovaná s plnením peňažného záväzku dostala do omeškania a to tak, ako sa istina znižovala jednotlivými splátkami vykonanými žalovanou po postúpení pohľadávky (2x40,- €). Rozpis jednotlivých zložiek žalovanej sumy je vyššie uvedený tak, ako ho súdu rozpisal žalobca a ako korešponduje s výpisom z účtu, platobnou históriou a prílohou k Zmluve o postúpení pohľadávok a súd naň poukazuje (bod 3 odôvodnenia rozsudku).

14. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky

15. V danom prípade, vzhľadom na povahu účastníkov zmluvného vzťahu, bola medzi nimi uzavretá spotrebiteľská zmluva. Toto aj žalovaná opakovane zdôrazňovala, pričom súd už vo svojom prvotnom rozsudku konštatoval, že sa jedná o spotrebiteľský vzťah medzi stranami sporu, a táto skutočnosť nebola nikým spochybnovaná. Súd preto nerozumie tvrdeniu žalovanej v odvolaní proti rozsudku súdu prvej inštancie, že právny vzťah je vzťahom spotrebiteľským a predmetná úverová zmluva je spotrebiteľskou zmluvou, s ktorou námietkou sa súd prvej inštancie jednoznačne nevysporiadal. Áno, je to nepochybne spotrebiteľský vzťah a spotrebiteľská zmluva.

16. Podľa § 52 ods.1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom

Podľa § 52 ods.2 Občianskeho zákonníka ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Podľa § 53 ods.1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa

(ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods.2 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 53 ods.3 Občianskeho zákonníka ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods.5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods.1 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 54 ods.2 Občianskeho zákonníka v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

17. Súd v danej veci, nakoľko uzavretá Zmluva medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným má spotrebiteľský charakter, aplikoval okrem uvedených ustanovení Občianskeho zákonníka aj ustanovenia zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch účinného v čase uzavretia zmluvy medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným a má za to, že Zmluva obsahuje všetky podstatné náležitosti v zmysle platnej právnej úpravy v dobe jej uzavretia. Na námietky žalovanej uvedené v odpore proti platobnému rozkazu, aj neskôr v priebehu konania súd uvádza, že v Zmluve poistenie nebolo dohodnuté, rovnako v Zmluve nie je dohodnutý ani poplatok za spracovanie úveru, dohodnutý zmluvný úrok rovnako nie je neprimeraný. V rozhodnom období banky za obdobné úvery požadovali 8,69 % úroky, teda úrok dohodnutý v Zmluve nie je v rozpore s právnou úpravou. Neprimeranou, a preto odporujúcou dobrým mravom je taká výška úrokov, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednania obvyklú, a to o viac ako 100 % oproti priemeru úrokov, za ktoré banky úvery v rozhodnom období pri obdobných úveroch poskytovali. V zmluve dohodnutý úrok vo výške 16,90 % ročne, pri zohľadnení zľavy 15,40 %, nepresahuje o viac ako 100 % výšku úrokovej sadzby 8,69 % zverejnenú NBS Slovenska v časti stav úverov nové obchody za obdobie 9/2017. Uvedené zistenia súdu neboli ani spochybnované v uznesení odvolacieho súdu.

18. Žalovaná nespĺnila v stanovených termínoch splátky, čím porušila svoju povinnosť podľa Zmluvy, preto právny predchodca žalobcu vyhlásil ku dňu 10.8.2020 mimoriadnu splatnosť a vyzval žalovanú na úhradu dlžnej sumy do 15 dní. Pohľadávka žalobcu, ako už je vyššie uvedené, predstavuje sumu vo výške 13.706,58 €, z toho istina sumu 10.647,- €, riadny úrok sumu 2.742,30 €, úrok z omeškania sumu 293,28 € a poplatky sumu 24,- € v súlade v súlade s predloženou platobnou históriou a s poukazom na prílohu k Zmluve o postúpení pohľadávok, v zmysle ktorej takáto pohľadávka bola na žalobcu postúpená. Po postúpení pohľadávky žalovaný vykonala dve úhrady po 40,- €, čo žalobca pri podaní žaloby zohľadnil. Súd priznal žalobcovi úrok z omeškania až do zaplatenia tak, ako si ho uplatnil, na čo má zákonný nárok, a to odo dňa nasledujúceho po účinnosť postúpenia pohľadávky, zohľadňujúc znižovanie istiny dvoma vykonanými splátkami po postúpení pohľadávky.

19. Súd sa po zrušení rozsudku a vrátení veci na ďalšie konanie a nové rozhodnutie striktnie riadil právnym názorom odvolacieho súdu, ktorým je viazaný a doplnil dokazovanie v zmysle úloh uložených odvolacím súdom. Pokiaľ ide o žalovanou tvrdené plnenie z titulu poskytnutého úveru (čím sa súd údajne nezaoberal, hoci žalovaná o tom žiaden dôkaz pred rozhodnutím súdu nepredložila) tretiemu subjektu, spoločnosti R Collectors, túto obranu žalovaná sama poprela v ďalšom konaní s tvrdením, že sa jej právny zástupca pomýlil, išlo o plnenie z titulu iného záväzku, nie toho, ktorý je predmetom tohto prebiehajúceho súdneho konania.

20. Pokiaľ ide o skúmanie bonity žalovanej právnym predchodcom žalobcu pred poskytnutím úveru, tu súd uvádza, že takúto obranu žalovaná pred prvým rozhodnutím súdu prvej inštancie neuvádzala

a doplneným dokazovaním bolo preukázané, že bonita žalovanej bola dostatočným a vyčerpávajúcim spôsobom pred poskytnutím úveru preverovaná. Existujúce záväzky žalovanej právny predchodca žalobcu, ako veriteľ, overil dopytom do úverového registra dňa 26.9.2017. Výsledkom overenia bolo, že žalovaná nemala v čase podania žiadosti o úver žiadne mesačné úverové zaťaženie. Sama žalovaná deklarovala zamestnanie od 01.06.2017 u zamestnávateľa IČO: 31321828, s príjmom vo výške 470,- € mesačne. Veriteľ tiež disponoval údajmi o rodinnom stave a počte členov domácnosti žalovanej, ktorá prehlásila rodinný stav slobodná a uviedla jedného člena domácnosti. Príjem žalovanej bol overený podľa tvrdenia žalobcu aj nezávislým dopytom do Sociálnej poisťovne dňa 26.9.2017. Uvedený dopyt žalobcu nemá k dispozícii z dôvodu uplynutia času, avšak tieto skutkové tvrdenia žalobcu žalovanou popreté neboli.

21. V rámci nákladov na zabezpečenie základných životných potrieb bral veriteľ do úvahy paušálnu sumu vo výške 90,- € a ako žalobca uviedol, ani v súčasnosti, po niekoľkonásobnom sprísnení podmienok poskytovania úverov, nie sú povinní žiadať preukazovanie konkrétnych mesačných nákladov (napríklad faktúrami za telefón, bývanie a pod.). Uvedené nie je realizované jednak z dôvodu zachovania transparentnosti – inak by žiadateľovi o úver postačovalo zatajiť existujúce výdavky na zlepšenie svojej platobnej kapacity a jednak z dôvodu relatívne častých zmien týchto nákladov v čase. Súd zhodne so žalobcom zastáva názor, že uplatňovanie paušálnych výdavkov v rámci overovania platobnej kapacity spĺňa predpoklady postupu s odbornou starostlivosťou. Disponibilný zostatok z príjmu žalovanej bol vypočítaný tak, že z príjmu 470,- € pri neexistencii ďalších záväzkov, bola odpočítaná paušálna suma výdavkov vo výške 90,- € , teda predstavoval sumu 380,- €, čo bol disponibilný zostatok vyšší, ako splátka schvalovaného úveru 219 €.

22. Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, platného a účinného v čase uzavretia Zmluvy veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

Podľa § 7 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom. 17)

Podľa § 7 ods. 3 zákona č. 129/2010 Z.z. veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky(17a) sú povinní na účely poskytovania spotrebiteľských úverov poskytovať údaje o spotrebiteľských úveroch aspoň do jedného elektronického registra údajov o spotrebiteľských úveroch (ďalej len "register"); to neplatí pre údaje o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, ktoré nie sú spotrebiteľskými úvermi, ktoré poskytuje veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky.

Podľa § 7 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z.z. veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky(17a) sú povinní s vynaložením odbornej starostlivosti na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver získavať a účelne využívať údaje o spotrebiteľských úveroch tak, aby boli splnené podmienky podľa odsekov 16 a 17.

Podľa § 7 ods. 5 zákona č. 129/2010 Z.z. veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka, pobočka zahraničnej banky 17a) alebo ich záujmové združenie musia na účely podľa odsekov 3 a 4 zriadiť aspoň jeden register; tým nie je dotknuté právo iných právnických osôb alebo fyzických osôb zriadiť register. Register vedie prevádzkovateľ. Prevádzkovateľom registra nemôže byť veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky. 17a) Prevádzkovateľ v registri spracúva osobné údaje spotrebiteľa podľa odseku 8, s ktorým veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky 17a) uzatvorili zmluvu o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 7 ods. 14 zákona č. 129/2010 Z.z. ak spotrebiteľ namieta správnosť údajov v registri alebo správnosť zápisu údajov v registri, môže podať sťažnosť proti zápisu veriteľovi. Ak veriteľ sťažnosti do 30 dní od jej doručenia nevyhoví a nezabezpečí v registri opravu alebo výmaz údajov v súlade s tým, čoho

sa domáha spotrebiteľ, má spotrebiteľ proti veriteľovi právo domáhať sa výmazu alebo opravy údajov v registri na súde; výmaz údajov z registra alebo ich opravu na základe rozhodnutia súdu zabezpečí veriteľ alebo prevádzkovateľ registra. Veriteľ zodpovedá za škodu, ktorá spotrebiteľovi vznikla v dôsledku zápisu nesprávnych údajov do registra a prevádzkovateľ registra zodpovedá za škodu, ktorá vznikla v dôsledku nesprávneho zápisu do registra.

Podľa § 7 ods. 20 zákona č. 129/2010 Z.z. na výpočet ukazovateľa schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver sa použijú tieto položky:

- a) čistý príjem spotrebiteľa,
- b) náklady na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa a osôb, voči ktorým má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť, 17ta)
- c) výška splátky spotrebiteľského úveru a
- d) peňažné záväzky znižujúce príjem spotrebiteľa.

Podľa § 7 ods. 21 zákona č. 129/2010 Z.z. veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky sú povinní limit pre ukazovateľ schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver určiť tak, aby súčet hodnôt položiek na výpočet limitu pre ukazovateľ schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver podľa odseku 20 písm. b) až d) neprevyšoval hodnotu položky podľa odseku 20 písm. a).

Podľa § 7 ods. 27 zákona č. 129/2010 Z.z. veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky sú povinní pri posudzovaní položiek podľa odseku 20, ktoré sa použijú pri výpočte ukazovateľa schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, použiť dostatočné, primerané a aktuálne informácie o príjmoch, nákladoch na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa a osôb, voči ktorým má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť, 17ta) peňažných záväzkoch spotrebiteľa a ďalšie informácie o finančnej a ekonomickej situácii spotrebiteľa. Informácie o príjme podľa prvej vety je potrebné overovať preukázateľným spôsobom prostredníctvom interných zdrojov alebo externých zdrojov, ktoré sú nezávislé od spotrebiteľa. Náklady na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa a osôb, voči ktorým má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť, 17ta) je nevyhnutné posudzovať s ohľadom na životné minimum ustanovené osobitným predpisom 17td) a príjem spotrebiteľa.

Podľa § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42.

23. Súd má zato, že poskytovateľ úveru postupoval s odbornou starostlivosťou v súlade citovaným zákonným ustanovením §-u 7 zákona o spotrebiteľských úveroch a zbral do úvahy všetky informácie, ktoré mu toto ustanovenie ukladá vziať do úvahy.

24. Ako už vyššie súd uvádza, žalovaná skutkové tvrdenia žalobcu ohľadom skúmania jej bonity pred poskytnutím úveru nenamietala a táto skutková otázka medzi stranami sporu ani nebola pred prvým rozhodnutím súdu dňa 27.4.2022, sporná. S poukazom na ustanovenie § -u 151 ods. 1 C.s.p., ako uviedol aj žalobca, veriteľ nie je povinný preukazovať skúmanie bonity spotrebiteľa, ak táto skutočnosť nebola medzi stranami sporu sporná a spotrebiteľ nevyužil svoje právo namietnuť takéto skúmanie. Pri dopĺňovaní dokazovania v zmysle pokynov odvolacieho súdu už ale žalobca v tomto smere dôkazy doplnil. Možno súhlasiť s jeho tvrdením, že skúmanie bonity je aj otázkou odbornou, teda aj prípadná povinnosť súdu preskúmať splnenie tejto povinnosti je limitovaná na samotný prieskum - nie následné vyhodnocovanie, či by súd ako veriteľ na základe doložených listín spotrebiteľovi úver poskytol. Súd zhodne so žalovaným poukazuje napr. na uznesenie Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 9CoCsp/45/2022 z 10.11.2022: „Taktiež je otázne, či je to súd, ktorý vyhodnocuje správnosť výsledku hodnotenia bonity v tom zmysle, či nejde o otázku odbornú; zo zákonnej formulácie § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. aj z citovaného rozhodnutia Súdneho dvora Európskej únie vyplýva, že je to poskytovateľ úveru, ktorý

posudzuje úveruschopnosť; povinnosťou súdu je ex offo preskúmať to, či veriteľ zákonom mu uloženú povinnosť splnil.“

25. Je tiež pravdou, že súd nemôže ani v spotrebiteľskom spore nahrádzať procesnú aktivitu strán v celom rozsahu, keď žalovaná nielenže nenavrholala a nepredložila vykonať dôkaz za účelom preukázania, že právny predchodca žalobcu neskúmal jej bonitu, ale sa ani touto argumentáciou v konaní nebráni. Žalobca v tejto súvislosti uviedol, že súdny dvor Európskej únie vo svojom rozhodnutí C 42/15 Home Credit Slovakia, a.s. proti Kláre Bírúovej naznačil, že aj ochrana spotrebiteľa musí mať rozumnú mieru, a že aj Ústavný súd SR je vo svojej judikatúre kritický pri primeranej ochrane spotrebiteľa. Medzi inými vo svojom náleze sp. zn. PL ÚS 11/2016 zo 07.02.2018 Ústavný súd tiež konštatoval, že v sporovom konaní je pozícia sudcu ako vyhľadávača dôkazov len v prospech jednej strany neprijateľná.

26. Súd takisto poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 10CoCsp/3/2022 z 09.02.2023: „Odvolaciemu súdu nie je známe ako inak by mohol právny predchodca žalobcu overovať iným spôsobom príjem žalovaného ako jeho samotným vyjadrením, ako aj ním predloženými dokladmi od zamestnávateľa v Anglicku, keď žalobca, resp. jeho právny predchodca, nemá žiadne oprávnenie priamo dotazovať zamestnávateľa žalovaného ohľadom jeho príjmu, resp. či ním predložené doklady o príjme sú pravdivé. Súd nemôže ani v spotrebiteľskom spore nahrádzať procesnú aktivitu strán v celom rozsahu, keď žalovaný nielenže nenavrhol a nepredložil vykonať dôkaz za účelom preukázania, že právny zástupca žalobcu neskúmal jeho bonitu, ale sa ani touto argumentáciou v konaní nebráni.“

27. Z citovaných zákonných ustanovení je zrejmé, že ak by veriteľ neskúmal bonitu spotrebiteľa ani jedným z uvedených spôsobov podľa § 7 ods. 1 ZoSÚ (t. j. na základe údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave alebo prihladením na údaje z príslušnej databázy alebo registra), išlo by o hrubé porušenie povinností a spotrebiteľský úver by sa považoval za bezúročný a bez poplatkov. Takýto prípad vzhľadom na uvedené v danej veci nenastal. Nárok žalobcu nie je ani premlčaný, úver bol zosplatnený dňa 10.8.2020, bola jej poskytnutá 15 dňová lehota na plnenie a žaloba bola podaná na súd 29.7.2021, teda v rámci trojročnej premlčacej doby v zmysle ustanovenia § 101 Občianskeho zákonníka.

28. Podľa ust. § 517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní je v omeškani.

Podľa ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 232 ods. 4 Civilného sporového poriadku ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa a v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradiem ich splatnosti, ak súd nerozhodne inak; súd môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

29. Súd žalovanej povolil pohľadávku žalobcu, ku ktorej úhrade ju rozsudkom zaviazal, splácať. Uvedomuje si aj výšku záväzku žalovanej, vzhľadom ku ktorej sú skutočne pôvodne ňou navrhované splátky neúmerne nízke (po vrátení veci odvolacím súdom už žiadala žalobu ako celok zamietnuť), a tieto by boli absorbované úrokmi z omeškania, ako to uviedol aj žalobca, na druhej strane mal preukázanú finančnú situáciu žalovanej, a preto splátky navrhované žalobcom tak, aby bola jeho pohľadávka splatená do troch rokov sú zas neúmerne vysoké a pre žalovanú likvidačné. Súd sa preto snažil nájsť nejaký kompromis medzi návrhmi strán sporu v súvislosti so splátkami a zaviazal žalovanú na splátky, ktoré sú výškou blízke splátkam, ku ktorým sa zaviazala v samotnej Zmluve, aj keď (ako už je uvedené), po zrušení rozsudku a vrátení veci na ďalšie konanie a nové rozhodnutie žalovaná žiadala žalobu zamietnuť. Podľa názoru súdu dôvod na strane žalovanej na povolenie splátok sú dané. Úroky z omeškania, keďže žalovaná sa s plnením peňažného záväzku do omeškania dostala, súd priznal žalobcovi v zmysle jeho návrhu, teda odo dňa nasledujúceho po účinnosť postúpenia pohľadávky, zohľadňujúc znižovanie istiny dvoma vykonanými splátkami po postúpení pohľadávky.

30. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd rozhodol tak ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

31. O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1, ods. 2 C.s.p., teda úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu s tým, že o výške trov bude rozhodnuté samostatným uznesením vydaným súdnym úradníkom po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Ř Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Poprad na Krajský súd v Prešove.

Ř Podľa § 363 C.s.p. v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Ř Podľa § 364 C. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ř Podľa § 365 ods. 1 C. s. p. odvolanie možno odôvodniť len tým, že :

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ř Podľa § 365 ods. 2 C.s.p. odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Ř Podľa § 365 ods. 3 C.s.p. odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno i meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ř Podľa § 366 prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak:

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej ujmy nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ř Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Ř Ak povinný dobrovoľne nespĺní to, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).